

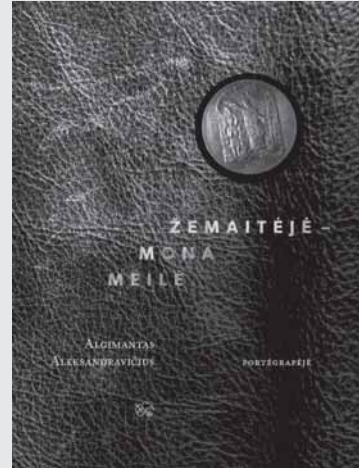
„ŽEMAITĖJĖ – MONA MEILĖ“

PARENGĖ JURGIS ŽELVYS

„Žemaitėję – mona meilė“ – taip savo naują nuotraukų albumą, kurį 2013 m. pabaigoje išleido „Vaga“, pavadino Lietuvos fotomenininkų sąjungos garbės narys, tarptautinės meninės fotografijos federacijos fotografas menininkas Algimantas Aleksandravičius. Plačiau visuomenei jis labiausiai žinomas kaip portretistas.

Dešinėje – knygos viršelis

Pristatydamas šį leidinį savo internetinėje svetainėje <http://www.algisphto.lt> Algimantas rašo:

„Prieš ketverius metus sumanytas, lygiai tiek pat metų kauptas, rinktas ir fotografuotas, unikalus vien Žemaitijos kraštui ir jo žmonėms skirtas juodai baltų fotografijų albumas.“ Jame „užfiksuoti ne tik Žemaitijos, bet ir visos Lietuvos istorijai bei kultūrai reikšmingi ir svarbūs įvykiai, vietos, legendos ir, žinoma, gražūs, talentingi, spalvingi Žemaitijos žmonės. Tai išskirtinės poligra-

finės kokybės, svarbios išliekamosios informacijos, išskirtinės reprezentacinės vertės leidinys.“

Ir dar: „Šviesu. Atvaizdai jau sugulę. Gerai, kad ne visi, nes atrodytų, kad per mažas tas mūsų kraštas, kad nebėra nei ką bemylėt, nei ką prisiminti. Daug dar vietų ir žmonių liko nepastebėtų, o vertų. Šis leidinys – ne žinynas, o meilė, išpasakota vaizdais. Džiugu, kad Žemaitija lig horizonto – ligi ten, kur prasideda kažkas amžina ir tęstina.“

Knygoje apie jo autorių žinių nedaug – tik

patys svarbiausi faktai. Mums, lietuviams, bene daugiausiai pasako tai, kad A. Aleksandravičius – Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatas (2011).

Žemaitiją Algimantas myli. Tai jis pakartojo ne kartą tiek pristatydamas šiemet savo naująjį leidinį skaitytojams, tiek ir šios knygos herojams, žmonėms, kuriuos fotografavo. Kaip matyti iš fotografijų, daugelis jų – Algimanto draugai ir bičiuliai. Kitaip tokių fotografijų nė nebūtų. Tų bičiulių būryje – itin daug menininkų. Šie metai Lietuvo-

Algimanto Aleksandravičiaus knygos „Žemaitėję – mona meilė“ pristatymo visuomenei, įvykusio 2014 m. sausio 27 d. Vilniaus mokytojų namuose, akimirkos. Danutės Mukienės nuotraukos

je – Teatro. Tad kviečiame pavartyti albumą ir pasižiūrėti, kas iš žemaičių teatralų, kino kūrėjų per tuos kūrybos metus labiausiai patraukė Algimanto dėmesį.

Tarp įspūdingų Žemaitijos peizažų pirmoji iš moterų leidinyje pristatoma 2013 m. Šparnėje (Švenčionių rajonas) įamžinta aktorė ir rašytoja Doloresa Kazragytė. Kiek toliau – Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureato, režisieriaus Jono Vaikaus portretas (fotografuota 1998 m. Panevėžyje). Greta – Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureato, altininko, dirigento, muzikologo, Šv. Kristoforo kamerinio orkestro meno vadovo Donato Katkaus (Vilnius, 2011) ir Vytauto Didžiojo ordino kryžiaus karininko, aktoriaus Gedimino Girdvainio portretas su ašara akyse (Vilnius, 1997). Kiek toliau į mus žvelgia Gedimino ordino kryžiaus Komandorė, aktorė Gražina Balandytė (Palanga, 2013). Vienas greta kito pristatomi dar dviejų aktorių portretai – Kauno valstybinio akademinio dramos teatro vadovo Egidijaus Stanciko (Kaunas, 2013) ir tais pačiais metais prie Lietuvos prezidentūros įamžintos vilnietės Nijolės Narmontaitės.

Knygos 154 puslapyje – susimąstęs Panevėžio Juozo Miltinio dramos teatro vadovas, aktorius ir režisierius Rimantas Teresas (Panevėžys, 2005). Greta gitaristo Aurelijaus Globio – Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureato, kino režisieriaus Šarūno Barto portretas (Bekupė, Molėtų r., 2013). Būtume neteisūs, jei kartu su kitais teatro žmonėmis nepaminėtume Lietuvos nacionalinės ir kultūros premijos laureato, Lietuvos didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Didžiojo kryžiaus kavaleriaus, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos, Šiaulių universiteto garbės daktaro, Šiaulių miesto ir Mažeikių rajono garbės piliečio, Lietuvos kamerinio orkestro įkūrėjo (1960), orkestrų vadovo, dirigento, profesoriaus Sauliaus Sondeckio. Vilniuje sukurtoje nuotraukoje jis įamžintas 2007 metais.

Įdomus 2013 m. taip pat Vilniuje sukurtas aktoriaus, 1989–1996 m. Lietuvos teatro sąjungos pirmininko, 1996–2010 m. Lietuvos Respublikos ambasados Rusijos Federacijoje kultūros atašė pareigas ėjusio Juozo Budraičio prie aktorės Eugenijos Pleškytės nuotraukos portretas. Išraiškingas ir Nacionalinės kultūros ir meno bei Nacionalinės kultūros pažangos premijos laureato, Lietuvos muzikos ir teatro akademijos garbės daktaro, Ordino už nuopelnus Lietuvai Didžiojo kryžiaus kavaleriaus, teatro studijos „Meno For-

(Nukelta į 6 p.)

2014 m. sausio 27 d. Vilniaus mokytojų namuose vykusio knygos „Žemaitė – mona meilė“ dalyviai (iš kairės): dailininkas Petras Repšys, istorikas Alfredas Bumblauskas, fotografas Stanislovas Žvirgždas

Algimantas Aleksandravičius. Danutės Mukienės nuotrauka, 2014 m.

ALGIMANTAS ALEKSANDRAVIČIUS

Gimė Algimantas Aleksandravičius Klaipėdoje 1960 m. lapkričio 2 dieną. Paauglystėje mėgo šokti liaudies ir pramoginius šokius, vėliau susidomėjo lengvąja atletika, būdamas 19 metų amžiaus tapo laikrodininku, vėliau (1984–1991 m.) Panevėžyje dirbo kultūrizmo treneriu, net Lietuvos rinktinę treniravo. 1988 m. tapo Lietuvos fotomenininkų sąjungos nariu, 1994 m. įkūrė „Algimanto“ galeriją. Čia rengė fotomenininkų parodas, organizavo kitus kultūrinius renginius. Kūrybingai dirbant palaipsniui atėjo ir pripažinimas fotomeno srityje.

1996 m. jam buvo suteiktas Tarptautinės meninės fotografijos federacijos (FIAP) fotografo menininko (AFIAP) garbės vardas. 1997 m. Algimantas apdovanotas Jono Dovydeno premija, o 2002 m. – Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos premija už aktualiausius ir ryškiausius publicistinius kūrinius kultūros temomis (už fotoalbumą „Devyni aukštai“). Išskirtiniai jam buvo 2003-iejai, kai Osle (Norvegija) vykusiam tarptautiniame konkurse „Fuji Euro Press Photo“ portreto kategorijoje A. Aleksandravičiui buvo paskirta

(Nukelta į 7 p.)